

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ANAF

Direcția Generală de Administrare
a Marilor Contribuabili

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**
**Direcția Generală de Administrare a
Marilor Contribuabili**
Serviciul Soluționare Contestații

Str. Lucretiu Patrascanu nr. 10,
Corp A, sector 3, București
Tel: 021 4089450
Fax: 021 4089301
e-mail: contestatii.DGAMC@mfinante.ro

DECIZIA nr. 37/2016
privind soluționarea contestației depusă de
SC XXX SRL
înregistrată la Serviciul Soluționare Contestații
din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili
sub nr. SSC X/2016

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili a fost sesizat de Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul D.G.A.M.C. prin adresa nr. X/2016, înregistrată la Serviciul Soluționare Contestații sub nr. SSC X/2016, asupra contestației formulata de **SC XXX SRL** cu sediul social în localitatea .., înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr., având CIF RO, prin reprezentantul legal.

Societatea contestă in parte Decizia de impunere nr. F-MC X/2016 emisă de D.G.A.M.C.-A.I.F. în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-MC X/2016 și are ca obiect suma totală de **X lei reprezentand:**

- X lei TVA colectata stabilita suplimentar,
- X lei accesorii aferente TVA suplimentara, din care:
 - X lei dobanzi,
 - X lei penalitati de intarziere.

SC XXX SRL, figurează la poziția nr. X din Anexa nr. 1 - „Lista marilor contribuabili care vor fi administrați de DGAMC începând cu data de 1 februarie 2016” la Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3702/2015 pentru aprobarea Listei marilor contribuabili și a Listei contribuabililor mijlocii.

Contestația a fost depusă în termenul de 45 de zile prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, stabilit în raport de data primirii titlului de creanță contestat, respectiv **17.03.2016**, conform semnăturii existente pe confirmarea de primire depusa in copie la dosarul cauzei și de data depunerii contestației, respectiv **15.04.2016**, asa cum rezulta din recipisa Fan Courier ce se afla la dosarul contestației, in copie, contestația fiind inregistrata la DGAMC sub nr. 30799/18.04.2016, conform ștampilei Registraturii acestei Direcții aplicată pe contestația aflată în original la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268, art. 269 și art. 272 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili este învestit să se pronunțe asupra contestației formulate de **SC XXX SRL**.

I. Prin contestația formulată societatea XXX SRL solicită anularea Deciziei de impunere nr. F-MC X/2016 emisă de D.G.A.M.C.-A.I.F. în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-MC X/2016, în ceea ce privește TVA colectată stabilită suplimentar în suma de X lei, și accesoriile în suma de X lei, formulând, în esență, următoarele motive:

XXX S.R.L. solicită anularea ca neîntemeiată a actelor administrative fiscale mai sus enumerate numai în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată colectată stabilită suplimentar de inspecția fiscală, în cuantum de X lei, la care au fost calculate/adăugate dobânzi și penalități de întârziere la zi, rezultată din livrările intracomunitare de bunuri către operatorul intracomunitar X- Germania.

Contestatară consideră că organul de inspecție fiscală a apreciat în mod eronat că societatea nu a justificat scutirea de TVA cu documentele prevăzute, la art 10 alin. (1) din Anexa nr. 1 la O.M.F.P nr. 2222/2006 pentru livrările de mijloace de transport auto rulate, facturate prin 29 de facturi în valoare de X lei, care au fost emise către operatorul intracomunitar Cristea Chisar Madălin, formulând în principal argumentele prezentate în continuare.

Referitor la documentele prevăzute art 10 alin. (1) lit. a) din Anexa nr. 1 la OMFP nr. 2222/2006, contestatoarea precizează că cele 29 de facturi emise îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal și că aceste facturi menționează codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului în Germania, astfel cum prevede art. 10 alin. (1) lit. a) din Instrucțiunile din 2006.

Referitor la art 10 alin. (1) lit. b) din Anexa nr. 1 la OMFP nr. 2222/2006, contestatoarea precizează că Instrucțiunile nu indică/nu individualizează documentul/tipul de document prin care furnizorul poate atesta că bunurile ce au format obiectul livrării intracomunitare au fost transportate din România în alt stat membru astfel încât scutirea de TVA a operațiunii de livrare intracomunitară să fie justificată. Mai mult, precizează că nici în Codul fiscal, respectiv în art. 143 alin. (2) lit. a) aplicabil scutirii de TVA pentru livrările intracomunitare de bunuri, legiuitorul nu a reglementat documentul sau tipologia documentului care să ateste că bunurile ce au format obiectul livrării intracomunitare au fost transportate din România în alt stat membru.

În opinia contestatoarei, din interpretarea legii fiscale române coroborat cu legislația europeană în vigoare la data livrării intracomunitare ce formează obiectul inspecției fiscale, rezultă că XXX S.R.L., în calitate de

furnizor, era îndreptățită să aplice scutirea de TVA livrării intracomunitare către X, deoarece acesta i-a comunicat un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA atribuit de autoritățile fiscale din Germania (DEX), cod ce a fost inserat în toate cele 29 de facturi emise de furnizor către cumpărător și totodată a făcut dovada că a livrat bunurile către cumpărător, predându-le acestuia, iar acesta avea obligația să le transporte din România către Germania.

Pentru justificarea scutirii, societatea a prezentat organului de inspecție fiscală o Confirmare prin care cumpărătorul X a confirmat că mijloacele de transport ce fac obiectul celor 29 de facturi analizate, au fost predate de către XXX S.R.L și preluate de acesta.

Totodată, reprezentanții XXX S.R.L au solicitat și au obținut de la Primăria Gheorghe Lazăr, județul Ialomița, organul fiscal local căruia îi este arondat în calitate de contribuabil, copia Certificatelor fiscale emise în anul 2011, care atestă scoaterea de pe rolul fiscal a celor 29 de mijloace de transport, precum și copia fișelor de înmatriculare emise în același an 2011 completate cu numele cumpărătorului și datele de identificare fiscală ale contribuabilului german X în favoarea căruia au fost emise cele 29 de facturi.

Contestatoarea susține următoarele: „ *Confirmarea de predare de către societatea noastră și de preluare de către X a mijloacelor de transport auto rulate ce au format obiectul livrării intracomunitare, prezentată de societatea XXX S.R.L, împreună cu Certificatele fiscale de radiere în vederea vânzării și Fișele de înmatriculare completate de Primăria Gheorghe Lazăr din care rezultă că aceste vehicule au fost preluate de X sunt documente suficiente pentru a demonstra că bunurile au fost predate de societatea noastră și preluate de X în vederea transportului în spațiul comunitar.*”

Prin contestația formulată, se susține că „...dispozițiile art. 10 alin. (1) lit. a)-c) cuprinse în Instrucțiunile din 2006 aprobate prin Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr. 2222/2006 modificate prin Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr. 3419/2009 potrivit cu care scutirea de TVA aplicată operațiunilor reglementate de art. 143 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal este condiționată de prezentarea documentului care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru sunt nelegale și nu pot constitui argumente temeinice pentru ca organul de inspecție fiscală să aprecieze operațiunile facturate prin cele 29 de facturi emise către X se încadrează în categoria operațiunilor impozabile.”

Contestatoarea afirmă că opinia organului fiscal potrivit căreia operațiunile de livrare de mijloace de transport în valoare de X lei către contribuabilul german X s-ar încadra în categoria operațiunilor impozabile, este netemeinică și nelegală, iar în realitate, XXX S.R.L a aplicat în mod legal scutirea de TVA pentru operațiunile de livrare intracomunitară către operatorul comunitar X, în conformitate cu prevederile art. 128 alin. (9) și art. 143 alin. (2) din Codul fiscal, întrucât a îndeplinit condițiile impuse de

legea organică - Codul Fiscal pentru scutirea de TVA, respectiv a indicat în facturi codul valabil de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului de autoritățile fiscale din Germania, statul de reședință al acestui cumpărător și a dovedit scoaterea din rolul fiscal ca urmare a vânzării, precum și predarea către operatorul intracomunitar a mijloacelor de transport auto rulate în vederea transportului/exportului acestora în spațiul intracomunitar.

Societatea arata ca s-a adresat in scris institutiilor romane ce elibereaza certificatele de inmatriculare a mijloacelor de transport, pentru a obtine informatii cu privire la predarea catre organele competente romane a certificatelor de inmatriculare si a cartilor de identitate ale celor 29 de vehicule. Pana la data intocmirii contestatiei institutiile publice sesizate au transmis raspunsuri prin care au indrumat societatea catre cumparatorii care apar in prezent ca detinatori ai celor 29 de vehicule. Societatea s-a adresat cumparatorilor indicati dar acestia au refuzat sa-i transmita lamuriri, documente, precizand ca vor raspunde numai in cazul in care li se va cere de o autoritate publica.

Totodată, se susține că: *”... în jurisprudența sa, Curtea Europeană a considerat că, odată ce vânzătorul și-a îndeplinit obligațiile referitoare la dovada unei livrări intracomunitare, în timp ce cumpărătorul bunului în cauză nu și-a îndeplinit obligația contractuală de a-l expedia sau de a-l transporta în afara statului membru de livrare, acesta din urmă este cel care trebuie să fie obligat la plata TVA-ului în respectivul stat membru (a se vedea în acest sens Hotărârea Teleos și alții, punctele 66 și 67, precum și Hotărârea Euro Tyre Holding, punctul 38, citate anterior).*

Or, în speța de față, prin prisma interpretării art. 138 alin. (1) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului Europei este evident că, de vreme ce a fost întocmită Fisa de înmatriculare pe numele cumpărătorului X, acesta a fost cel care și-a asumat obligația de a expedia/ a transporta bunurile în afara teritoriului României astfel încât documentele pe care le-am prezentat autorităților fiscale române până la acest moment îndeplinesc condiția prevăzută de art. 10 alin. (1) lit. b) din Instrucțiunile din 2006, respectiv au natura unor documente care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru sau cel puțin faptul că obligația de transport din România în alt stat membru a fost asumată/a fost în sarcina cumpărătorului X.”

Contestatoarea menționează că: *”...Pentru a dovedi că XXX S.R.L a îndeplinit condițiile legale pentru neaplicarea TVA în vânzarea intracomunitară a vehiculelor livrate operatorului german X au fost efectuate adrese către autoritățile din România prin care au fost solicitate detalii și documente. Urmare a acestor demersuri, XXX S.R.L a identificat terțul dobânditor căruia operatorul german X i-a revândut vehiculul achiziționat de la societatea noastră. Deși am solicitat acestor terți*

documentele care au stat la baza achiziției de către acești terți a vehiculelor ce formează obiectul prezentei contestații administrative, cererea ne-a fost refuzată cu mențiunea că aceste documente vor fi puse la dispoziție numai la cererea unei autorități publice.”

Cu privire la mijlocul de transport cu nr. de înmatriculare X ce a făcut obiectul facturii nr. 231538 din 11.04.2011, se precizează că în data de 04.08.2011 XXX S.R.L a stornat factura și a emis către X International factura nr. 262536, colectând în mod corect și legal TVA în cuantum de 11.880 lei, fiind o livrare internă.

Societatea considera ca dispozițiile art. 10 alin. (1) lit. a) - c) din Instrucțiunile aprobate prin OMFP nr. 2222/2006, potrivit cu care scutirea de TVA aplicata operatiunilor reglementate de art. 143 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal este conditionata de prezentarea documentului care atesta ca bunurile au fost transportate din Romania in alt stat membru, sunt nelegale, deoarece Instrucțiunile adauga la lege, respectiv la Codul fiscal, ceea ce nu este permis.

În concluzie, față de cele de mai sus, contribuabilul solicită anularea parțială a Raportului de inspecție fiscală și Deciziei de impunere contestate, cu privire la taxa pe valoare adăugată colectată în cuantum de X lei stabilită suplimentar pentru perioada 01.11.2010-30.06.2011, rezultată din livrările de mijloace de transport în valoare de X lei către operatorul german X și a accesoriilor în valoare totală de X lei.

Societatea anexeaza contestatiei inscristurile precizate la finalul acesteia, cuprinzand un numar de 466 file.

II. Urmare inspecției fiscale efectuate de către organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili la SC XXX SRL, a fost întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. F-MC X/2016 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F-MC X/2016, comunicate contribuabilului in data de 17.03.2016.

În esență, conform Deciziei de impunere nr.F-MC X/2016 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-MC X/2016, organele de inspecție fiscală au constatat că în perioada februarie 2011 - aprilie 2011 XXX S.R.L. a emis către operatorul intracomunitar X - Germania (cod TVA: DEX), un număr de 29 de facturi în valoare totală de X lei, echivalentul a 288.900 euro având ca obiect vânzarea unui nr. de 29 de mijloace de transport rulate, din care 6 mijloace de transport au fost înmatriculate în circulație pe numele contestatoarei și 23 mijloace de transport au fost înmatriculate în circulație pe numele finanțatorului Țiriac Leasing IFN S.A.

Din datele existente in Sistemul National de Evidente Auto, organele de inspectie fiscala au obtinut urmatoarele informatii referitoare la cele 29

de mijloace de transport facturate, prezentate in anexa nr. 10 la RIF-ul din 03.03.2016:

- la data emiterii facturilor catre operatorul intracomunitar X, pentru mijloacele de transport cu numere de inmatriculare de Bucuresti (13 autotractoare si 10 semiremorci ce au facut obiectul unor contracte de leasing in care utilizator a fost XXX SRL), figura ca proprietar finantatorul Tiriac Leasing IFN SA, in timp ce pentru autoutilitarele Mercedes si o semiremorca, avand numere de inmatriculare de Ialomita, figura ca proprietara contestatara;

- 20 mijloacele de transport facturate catre operatorul din Germania au fost radiate de pe numele detinatorilor XXX SRL si Tiriac Leasing IFN SA cu motivul "*Transfer de proprietate*" si reinmatriculate in Romania, pe numele unor persoane fizice sau juridice;

- la data controlului, in cazul a 4 semiremorci si un autotractor, figureaza ca proprietar Tiriac Leasing IFN SA, iar 3 autoutilitare Mercedes sunt in continuare inmatriculate pe numele XXX SRL;

- autoutilitara Mercedes cu numar de inmatriculare IL 23 VLA a fost radiata in data de 28.02.2013, la 22 de luni de la data emiterii facturii, la motivul radierii fiind inscrisa explicatia "*Export*".

În timpul inspecției fiscale, pentru aceste operațiuni XXX S.R.L. nu a prezentat documente care să ateste că bunurile au fost transportate în alt stat membru (CMR, foi de parcurs, carnete TIR etc.), precum și orice alte documente prin care să fie justificată scutirea de taxă, cum sunt: contracte/comenzi, dovada predării către organele competente române a certificatului de înmatriculare și a cărții de identitate a vehiculului, dovada înmatriculării mijlocului de transport în statul de destinație, etc.

Potrivit art.1, alin.(9) din Anexa 1 la O.M.F.P. nr. 2222/2006, cu modificările și completările ulterioare "Scutirile cu drept de deducere sunt aplicate în măsura în care persoanele impozabile pot justifica scutirea cu documentele prevăzute de prezentele instrucțiuni (...)".

Deoarece XXX S.R.L. nu a justificat scutirea de taxă cu documentele prevăzute la art.10, alin.(1) din Anexa 1 la O.M.F.P. nr. 2222/2006, cu modificările și completările ulterioare, pentru livrările de mijloace de transport rulate, în valoare de X lei, s-a considerat de organele de inspectie fiscala ca aceasta nu beneficiază de scutirea de taxa prevazuta de art. 143 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Aceasta deoarece în baza prevederilor legale, indiferent de condiția de livrare, contestatoarea avea obligația să prezinte documente legal întocmite, din care să rezulte că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru, condiții reglementate de art. 10, alin. (1) din Anexa 1 la O.M.F.P. nr. 2222/2006 cu modificările și completările ulterioare.

Organele de inspectie fiscala au considerat ca simpla confirmare prin șampilă și semnătură că bunurile au fost preluate de partenerul intracomunitar, invocată de contestatoare, fără ca această confirmare să fie însoțită de documente din care să rezulte modalitatea concretă de preluare și transport, nu reprezintă o justificare legală a faptului că mijloacele de transport au ajuns în statul membru de destinație.

În mod similar, faptul că pe fișele de înmatriculare ale autovehiculelor, completate și depuse la compartimentul de impozite și taxe locale în vederea radierii acestora din rolul contribuabilului verificat, este înscris drept destinatar X, nu poate constitui o dovadă că bunurile au fost transportate fizic în alt stat membru.

În consecință, operațiunile în cauză au fost încadrate în categoria operațiunilor impozabile, asupra cărora se aplică cota standard de TVA de 24%, conform art.140, alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel că, la control, pentru livrările de mijloace de transport în valoare de X lei, a fost stabilită suplimentar TVA colectată în sumă de X lei. Aferent acesteia, așa cum precizează organele de inspectie fiscala în referatul depus la dosarul contestației, au fost calculate/stabilite accesorii în suma totală de 223.005 lei, din care dobanzi 179.567 lei și penalități de întârziere în suma de 43.438 lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de contestatară și organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

Cauza supusa solutionarii este dacă în mod legal și temeinic organele de inspectie fiscala au stabilit ca livrarile facturate de societate către un operator ce a comunicat un cod de înregistrare în scopuri de TVA atribuit de autoritățile fiscale din Germania nu sunt livrări intracomunitare scutite de TVA, nefiind făcută dovada transportului din România în alt stat membru, în condițiile în care din argumentele contestației și probatoriul administrat nu rezultă o altă situație de fapt decât cea constatată de organele de inspecție fiscală.

În fapt, prin decizia contestată organele de inspectie fiscala au stabilit obligații suplimentare în privința taxei pe valoarea adăugată, prin colectarea TVA în cota de 24% aferentă unor livrări de mijloace de transport facturate, declarate și înregistrate de contestatară ca scutite de TVA. Beneficiarul livrărilor înscris în facturi este Cristea Chisăr Mădălin având cod de TVA DEX atribuit de autoritățile din Germania, cu sediul în Essen.

Motivul pentru care organele de inspectie fiscala au considerat operațiunile facturate ca fiind taxabile și nu scutite, l-a constituit neprezentarea de către societatea verificată a unor documente care să ateste expedierea/transportul bunurilor facturate din România către alt stat

membru, așa cum se prevede de art. 10, alin. (1) lit. b) din *Instrucțiunile de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a)-i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*, aprobate prin O.M.F.P. nr. 2222/2006 cu modificările și completările ulterioare.

Societate susține că nu și-a revenit obligația contractuală de a transporta bunurile în cauză în Germania, deoarece această obligație revenea cumpărătorului Cristea Chisăr Mădălin, care "a făcut dovada că a predat bunurile către cumpărător predându-le acestuia **care avea după preluare obligația să le transporte din România către Germania**".

În drept, potrivit art. 128 și art. 143 din Codul fiscal aprobat prin Legea nr. 571/2003:

"ART. 128 *Livrarea de bunuri*

(1) *Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.*

[...]

(9) *Livrarea intracomunitară reprezintă o livrare de bunuri, în înțelesul alin. (1), care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de persoana către care se efectuează livrarea ori de altă persoană în contul acestora.*

"ART. 143 *Scutiri pentru exporturi sau alte operațiuni similare, pentru livrări intracomunitare și pentru transportul internațional și intracomunitar*
[...]

(2) *Sunt, de asemenea, scutite de taxă următoarele:*

a) *livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, [...]*

b) *livrările intracomunitare de mijloace de transport noi către un cumpărător care nu îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA; [...]*

(3) *Prin ordin al ministrului finanțelor publice se stabilesc, acolo unde este cazul, documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) și (2) și, după caz, procedura și condițiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de taxă.*

În baza alin. (3) al art. 143 anterior citat, s-a emis Ordinul MFP nr. 2222/2006 *privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a) - i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.*

Având în vedere că OMFP 2222/2006 este emis în baza prevederilor art. 143 alin. 3 din Codul fiscal aprobat prin Legea nr. 571/2003, prevederi

ce stipuleaza expres ca prin ordin al ministrului finanțelor publice se stabilesc documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă, apar ca neintemeiate sustinerile contestatarei ca OMFP nr. 2222/2006 adauga la lege prin prevederea necesitatii detinerii unor documente care sa ateste efectuarea transportului din Romania in alt stat membru. De fapt astfel doar se face aplicarea stricta a legii fara a exista vreo adaugire.

Astfel, documentele justificative solicitate de organele de inspectie fiscala in probarea efectuarii unei livrari intracomunitare nu sunt nicidecum nereglementate de lege, asa cum se sustine la pagina 19 din contestatie, dimpotriva sunt reglementate expres de lege, inasa nu in mod limitativ. In acelasi sens, ca in vederea aplicarii scutirii de TVA furnizorii trebuie sa probeze cu documentele prevazute de OMFP 2222/2006 expedierea/transportul bunurilor din Romania in alt stat membru sunt si punctele de vedere exprimate de Directia Generala de Legislatie Cod Fiscal si Reglementari Vamale, din cadrul MFP, prin adresele nr. 691224/14.06.2016 si nr. 691997/01.07.2016.

Instructiunile aprobate prin Ordinul MFP nr. 2222/2006 (anexa 1 la ordin) prevad:

"ART. 1

(1) Prin prezentele instructiuni se reglementează modul de justificare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată cu drept de deducere pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a) - i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Codul fiscal. [...]

(9) Scutirile cu drept de deducere sunt aplicate în măsura în care persoanele impozabile pot justifica scutirea cu documentele prevăzute de prezentele instructiuni.[...]"

"ART. 10 (1) Scutirea de taxă pentru livrările intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cu excepțiile de la pct. 1 și 2 ale aceleiași litere a), se justifică pe baza următoarelor documente:

a) factura care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și în care să fie menționat codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului în alt stat membru;

b) documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru;

și, după caz,

c) orice alte documente, cum ar fi: contractul/comanda de vânzare/cumpărare, documentele de asigurare.

(2) În cazul livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi către un cumpărător care nu comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare

în scopuri de TVA, prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, scutirea de taxă se justifică prin:

a) *factura care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sau, dacă furnizorul nu este o persoană impozabilă, prin contractul de vânzare/cumpărare;*

b) *documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru sau, după caz, prin dovada înmatriculării mijlocului de transport nou în statul membru de destinație.* "

Astfel, potrivit dispozițiilor legale precizate, sunt scutite de taxă, livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, daca scutirea se justifica cu documentele prevazute de art. 10 alin. (1) lit. a) - c) din OMFP nr. 2222/2006, respectiv: facturi care contin informatiile obligatorii prevazute de legea fiscala, document de transport care atesta ca bunurile au fost transportate din Romania in alt stat membru si orice alte documente, dupa caz, precum contracte de vanzare cumparare, comenzi, documente de asigurare.

Intre livrarea intracomunitara scutita si livrarea intracomunitara exista o relatie dintre parte la intreg.

Livrarea de bunuri reprezinta *transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar*, transfer care are loc între vânzător și cumpărătorul-beneficiar.

Livrarea intracomunitara este:

În primul rând, **ca si conditie generala** o livrare de bunuri, deci livrarea intracomunitara reprezinta mai intai *transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar*, catre un cumparator sau **beneficiar**.

În al II-lea rând, **ca si conditie specifica**, particularitatea ca *bunurile sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru, ca destinatie a transportului*, de către furnizor sau de persoana catre care se efectueaza livrarea ori de alta persoana in contul acestora. Deci nu intereseaza destinatarul livrării ci faptul ca locul prevazut ca destinatie a transportului sa fie situat intr-un alt stat membru;

În al III-lea rând livrarea intracomunitara este scutita de taxa *daca se efectueaza o livrare intracomunitara către o persoană care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru.*

Retinand ca nu se poate pune semnul de egalitate între o livrare intracomunitara si o livrare intracomunitara scutita, existenta unei livrari

intracomunitare impunand indeplinirea cumulativa a primelor doua conditii descrise anterior iar existenta unei livrari intracomunitare scutite de taxa, impunand indeplinirea cumulativa a celor trei conditii enumerate anterior, rezulta ca pentru aplicarea scutirii de taxa a unei livrari intracomunitare furnizorul trebuie sa detina codul valabil de inregistrare in scopuri de TVA al beneficiarului livrarii, atribuit de un alt stat membru, cod valid pe care sa il inscrie in factura emisa. Livrarile intracomunitare scutite de taxa reprezinta o sub-categorie a livrarilor intracomunitare sau altfel spus nu orice livrare intracomunitara este si scutita de taxa pe valoarea adaugata.

Dar totodata, **nu orice livrare catre o persoană care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, constituie o livrare intracomunitara.** Aceasta livrare este **intracomunitara** numai daca se indeplineste a II-a conditie descrisa anterior, respectiv *daca bunurile sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru.*

Ceea ce este de clarificat, in contextul prezentei cauze, raportându-ne si la sustinerile contestatarei, este daca bunurile facturate au fost expediate/transportate in alt stat membru si care sunt documentele care fac dovada expedierii sau transportului bunurilor catre statul membru de destinatie, altul decat cel al vanzatorului (Romania), in situatia specifica cand bunurile in cauza sunt mijloace de transport ce nu necesita transportul printr-un alt mijloc de transport, ele insele putandu-se deplasa, in cadrul tranzactiei, pe ruta Romania - Germania.

In scopul efectuării unei analogii, am inserat mai sus prevederile din anexa 1 la OMFP 2222/2006, respectiv art. 10 alin. (2) din Instructiuni, referitoare la mijloacele de transport noi, care prevad ca in lipsa documentului de transport dovada expedierii sau transportului bunurilor (mijloacelor de transport) se poate face si cu dovada înmatriculării mijlocului de transport nou în statul membru de destinație. Or, din documentele aflate la dosar nu rezulta nicidecum ca mijloacele de transport au fost inmatriculate in Germania sau alt stat membru, din contra chiar contestatara depune documente din care rezulta ca mijloacele de transport au fost reinmatriculate in Romania, pe numele unor persoane fizice sau juridice, concomitent cu radierea vechiului detinator - societatea contestatara sau firma de leasing de la care a procurat mijloacele de transport.

Desigur, fiind vorba de dovedirea unei stari de fapt (expedierea sau transportul bunurilor), mijloacele de proba ce pot fi furnizate in dovedirea acesteia nu sunt limitate, acestea putand fi orice probe admise de lege care sa faca dovada ca bunurile au fost expediate sau transportate din Romania catre un alt stat membru.

Analizand documentele aflate la dosarul cauzei, raportat la sustinerile contestatarei SC XXX SRL (fostă X Spedition SRL) si constatarile organelor de inspectie fiscala, se retin urmatoarele:

- s-a incheiat contractul de vanzare-cumparare nr. 3818/27.10.2010, intre furnizorul SC X Spedition SRL si beneficiarul "X cu sediul social in Im Kirchspier 18, avind codul fiscal DEX", avand ca obiect vanzarea cumpararea unor mijloace de transport (36 autotractoare Volvo, 39 autotractoare Mercedes, 55 semiremorci basculante si 38 semiremorci cu prelata, individualizate prin elemente de identificare precizate in anexele nr. 1- 4 la contract). Potrivit pct. V din contract **furnizorul are obligatia sa livreze** numai autovehicule proprietatea sa si degrevate de contractele initiale de leasing, in termen de +/- 14 zile de la data achitarii fiecarei transe, proportional cu valoarea acesteia. Potrivit contactului, obligatiile beneficiarului (inscris exclusiv la pct. VI din contract) sunt sa achite facturile emise de furnizor. Contractul nu cuprinde alte prevederi referitoare la partea careia ii revine sarcina livrarii/transportului bunurilor, locul in care bunurile vor fi puse la dispozitia beneficiarului, **daca bunurile urmeaza sau nu sa paraseasca Romania.**

Avand in vedere ca la dosarul cauzei nu s-au depus acte aditionale la contract, prin care sa se aduca noi precizari referitoare la expedierea/transportul bunurilor, sau alte inscrisuri referitoare la aceste aspecte, se retine ca sarcina livrarii s-a stabilit, prin contract, exclusiv ca fiind obligatia vanzatorului X Spedition SRL, fara a se prevedea locul in care bunurile vor fi puse la dispozitia beneficiarului si/sau daca bunurile urmeaza sau nu sa paraseasca Romania.

Astfel apar ca neintemeiate si nedovedite sustinerile contestatarei, ca beneficiarul era cel caruia ii revenea obligatia să transporte bunurile din România către Germania, avand in vedere ca acest transport catre Germania/alt stat membru, nici macar nu s-a convenit/mentionat in contractul incheiat intre parti;

- facturile emise de X Spedition SRL catre beneficiarul X, intocmite de Popescu Mariana cu CI SZ 236751 prevad in casuta "Date privind expeditia" delegatul "Posta" sau X cu CI SZ 115056;

- contestatara a depus la dosarul cauzei documentul emis de XXX SRL, cu nr. 199/26.01.2016, intitulat "CONFIRMARE", prin care solicita domnului X "identificat cu cod fiscal conform VIES: DEX" sa **confirme/infirme** daca cele 29 mijloace de transport facturate in perioada 04.02.2011 - 11.04.2011 au fost predate de SC XXX SRL si preluate de/in numele dl. X. X semneaza si stampileaza acest document, **fara a specifica daca confirma/infirma preluarea celor 29 mijloace de transport si daca cele 29 mijloace de transport au fost expediate/transportate din Romania in alt stat membru.**

In document, intre cele 29 mijloace de transport apare inregistrata si autoutilitara Mercedes Benz cu numar de inmatriculare **X**, despre care contestatara sustine ca a făcut obiectul facturii nr. 231538 din 11.04.2011, factura stornata prin factura nr. 262536/04.08.2011, livrarea fiind refacturata in 15.09.2011, ca livrare interna cu TVA catre X International SRL, cu factura nr. 272781. La randul sau (conform referat inregistrat de contestatara sub nr. 1124/15.04.2016) X International SRL a revandut aceasta autoutilitara catre X GMBH cu cod TVA DEX, reprezentata de X. La dosar nu s-a depus factura intocmita de X International SRL catre X GMBH pentru livrarea mentionata.

Astfel, **documentul de confirmare depus nici nu infirma nici nu confirma predarea/primirea celor 29 mijloace de transport**, avand in vedere cele solicitate de societate prin "CONFIRMARE" si faptul ca beneficiarul semneaza documentul fara a specifica daca confirma/infirma preluarea mijloacelor de transport. Totodata cu privire la autoutilitara Mercedes Benz cu numar de inmatriculare **X**, daca se admite ca aceasta a avut un regim de facturare diferit, fiind in final o livrare intracomunitara catre o firma din Germania cu cod de TVA DEX, acest regim nu rezulta din documentul "CONFIRMARE" din anul 2016, unde se regaseste intre cele 29 mijloace de transport enumerate pentru care se dorea obtinerea confirmarii preluarii de/in numele X "identificat cu cod fiscal conform VIES: DEX". **Din document nu rezulta nici daca pentru cele 29 mijloace de transport a existat intentia sa fie expediate/transportate din Romania in alt stat membru;**

- contestatara a depus la dosarul cauzei, pentru fiecare din cele 29 de mijloace de transport facturate catre X, adrese intocmite catre Autoritatile romane de inmatriculare a vehiculelor, prin care solicita sa ii fie comunicate copia documentelor in baza carora vehiculele au fost radiate din circulatie de pe numele societatii XXX SRL; data si documentele in baza carora vehiculul a fost reinmatriculat in Romania si numele/denumirea detinatorului imediat urmator dupa radiere, instrainare; orice alte documente in legatura cu cererea de radiere de pe numele societatii contestatoare, eventual CMR. Din raspunsurile Autoritatilor reiese ca un numar de 20 mijloace de transport facturate catre operatorul din Germania au fost radiate de pe numele detinatorilor XXX SRL sau Tiriac Leasing IFN SA cu motivul "*Transfer de proprietate*" si reinmatriculate in Romania, imediat urmator dupa radiere, pe numele unor persoane fizice sau juridice din Romania. In cazul a 8 mijloace de transport, dupa 5 ani de la data facturarii, acestea figureaza si in anul 2016 ca inmatriculate pe numele detinatorilor XXX SRL sau Tiriac Leasing IFN SA.

Din documentele de mai sus rezulta ca in evidentele autoritatilor privind inscrierea in circulatie a vehiculelor, preponderent, mijloacele de transport au fost radiate din circulatie de pe numele detinatorilor XXX SRL si Tiriac Leasing IFN SA, radiere urmata imediat de reinmatricularea

vehiculelor pe numele unor persoane fizice sau juridice din Romania. Aceasta stare de fapt nu este de natura sa confirme expedierea/transportul mijloacelor de transport catre Germania sau alt stat membru, tinand cont ca singurii detinatori ulteriori contestatarei care au reinmatriculat vehiculele in circulatie, imediat urmator radierii de pe numele utilizatorului XXX SRL sau finantatorului Tiriac Leasing IFN SA, sunt persoane din Romania cu sediul/domiciliul in Romania. Dimpotriva rezulta ca destinatia finala a vehiculelor a fost tot Romania si nu se impunea in realizarea tranzactiei deplasarea mijloacelor de transport din Romania in Germania sau alt stat membru;

- Certificatele de atestare fiscala eliberate de Primaria Gheorghe Lazar, eliberate in scopul vanzarii/atestarii datei de scoatere din evidentele fiscale, nu au nici o referire la expedierea/transportul bunurilor vandute catre alt stat membru, nefiind probe admisibile caci admisibilitatea probelor este conditionata de faptul ca acestea sa fie utile, pertinente si concludente. Acestea dovedesc doar ca contestatara, dupa scoaterea mijloacelor de transport din evidentele organelor fiscale, nu a mai datorat/achitat taxa pe mijloacele de transport.

Prin urmare se retine ca aceste probe nu sunt concludente in atestarea indeplinirii conditiei ca bunurile sa fi fost expediate/transportate catre alt stat membru.

In concluzie, inscrisurile aflate in dosarul contestatiei nu sunt in sprijinul afirmatiilor societatii ca bunurile au fost expediate/transportate in Germania si ca obligatia transportului bunurilor era in sarcina beneficiarului. Din aceste documente nici nu rezulta ca s-ar fi convenit sa aiba loc o livrare a bunurilor din Romania, din contra rezulta ca mijloacele de transport, preponderent, au fost reinmatriculate in Romania, pe numele unor alte persoane din Romania, sau sunt in continuare inmatriculate la fel ca inaintea efectuarea vanzarii de catre societate, ceea ce nu atesta nicicum ca mijloacele de transport au fost deplasate din Romania in Germania sau alt stat membru, aceasta deplasare nefiind necesara, avand in vedere ca finalizarea tranzactiei a constat in reinmatricularea vehiculelor tot in Romania.

Mai mult, conditiile de scutire a TVA pentru livrările intracomunitare de bunuri sunt menționate și în Hotărârea Curții (Camera a treia) din 27 septembrie 2007 în cauza C-409/04 (Teleos) care are ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare:

“Pentru motivele prezentate în hotărâre, Curtea de Justiția a CE declară:

1) Articolul 28a aliniatul (3) primul paragraf și articolul 28c secțiunea A litera (a) primul paragraf din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la

impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată : baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2000/65/CE a Consiliului din 17 octombrie 2000, având în vedere termenul “expediat(e)” care figurează în aceste două dispoziții, trebuie interpretate în sensul că achiziția intracomunitară a unui bun este efectuată, iar **scutirea livrării intracomunitare nu devine aplicabilă decât atunci când dreptul de a dispune de bun în calitate de proprietar a fost transmis persoanei care îl achiziționează și când furnizorul dovedește că acest bun a fost expedit sau transportat în alt stat membru și că, în urma acestei expediții sau acestui transport, bunul a părăsit în mod fizic teritoriul statului membru de livrare [...]”**

De asemenea, în ceea ce privește invocarea de către contestatoare a jurisprudenței CJUE, respectiv Hotărârea Teleos și alții, punctele 66 și 67, precum și Hotărârea Euro Tyre Holding, punctul 38, se retin următoarele:

- Hotărârea Teleos și alții s-a pronunțat în cauza C-409/04, având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare, prevede la punctele 66 și 67:

"66. Prin urmare, circumstanțele că furnizorul a acționat cu bună-credință, că a luat toate măsurile rezonabile care îi stăteau în putere și că participarea sa la o fraudă este exclusă constituie elemente importante pentru a determina posibilitatea de a obliga acest furnizor să achite TVA-ul a posteriori.

67. În schimb, astfel cum subliniază Comisia, odată ce furnizorul și-a îndeplinit obligațiile referitoare la dovada unei livrări intracomunitare, atât timp cât obligația contractuală de a expedia sau de a transporta bunurile în afara statului membru de livrare nu a fost îndeplinită de către persoana care achiziționează bunurile, aceasta din urmă este cea care ar trebui să fie obligată la plata TVA-ului în acest stat membru."

Or, contestatara nu dovedește că s-ar încadra în situația analizată de CJUE în cauza C-409/04, nefacând dovada obligației contractuale a beneficiarului de a expedia sau de a transporta bunurile în afara statului membru de livrare (România) și nici a livrării intracomunitare a bunurilor.

- La punctul 38 din Hotărârea Euro Tyre Holding (cauza C-430/09) s-a considerat:

"Este adevărat că reiese din jurisprudența Curții că este legitim să se impună, într-un asemenea caz, ca furnizorul să acționeze cu bună-credință și să adopte orice măsură rezonabilă aflată în puterea sa pentru a se asigura că operațiunea pe care o efectuează nu îl determină să participe la o fraudă fiscală. Cu toate acestea, odată ce furnizorul și-a îndeplinit obligațiile referitoare la dovada unei livrări intracomunitare, în măsura în care persoana care achiziționează bunurile nu și-a îndeplinit **obligația contractuală** de a le expedia sau de a le transporta în afara statului membru de livrare, aceasta din urmă este cea care ar trebui să fie obligată

la plata TVA-ului în respectivul stat membru (a se vedea în acest sens Hotărârea Teleos și alții, citată anterior, punctele 66 și 67)", deci societatea invoca aceleasi aspecte ca in cauza precedenta.

Or, societatea contestatoare, asa cum am mai precizat, nu a facut dovada existentei intentiei de livrare a mijloacelor de transport in afara Romaniei sau ca in sarcina cumparatorului, prin contractele incheiate, a fost stabilita obligatia acestuia de a le expedia sau de a le transporta în afara Romaniei. Prin urmare se retine ca jurisprudenta CJUE invocata de contestatoare nu ii este aplicabila, conditiile din prezenta cauza nefiind similare cu conditiile din cauzele solutionate de CJUE.

Se reține că societatea nu a prezentat nici în timpul inspecției fiscale și nici organului de soluționare a contestației documentul de transport, documente privind obligatia contractuala a beneficiarului de a deplasa mijloacele de transport in Germania, documente din care sa rezulte ca bunurile urmau sa fie expediate/transportate in afara Romaniei, astfel că societatea nu poate beneficia de scutirea de TVA pentru livrari intracomunitare.

Prin urmare, se reține că întrucât societatea nu a procedat în conformitate cu legislația în vigoare, respectiv nu a făcut dovada cu documente justificative că bunurile au fost expediate/transportate din România în alt stat membru, in conditiile in care marea majoritate a mijloacelor de transport facturate au fost reinmatriculate in circulatie in Romania sau nu au fost radiate din circulatie in Romania de pe numele detinatorilor XXX SRL sau Tiriac Leasing IFN SA, TVA colectata suplimentar prin decizia contestata este legal stabilita.

În speta, sunt aplicabile prevederile art. 269 alin.(1) lit. c) și lit. d) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

„(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; ”

coroborat cu prevederile pct.11.1 lit. a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează:

“Contestația poate fi respinsă ca:

a) neintemeiata, in situatia in care argumentele de fapt si de drept prezentate in sustinerea contestatiei nu sunt de natura sa modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”.

Din dispozițiile legale citate mai sus, se reține că în contestație societatea trebuie să menționeze atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, în caz contrar contestația urmând a fi respinsă ca neintemeiata.

Incidente speței sunt și prevederile art.276 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

“(1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „actor incumbit probatio”, principiul fiind consfințit de art. 249 și art. 250 din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

„ART. 249

Sarcina probei

Cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege.

ART. 250

Obiectul probei și mijloacele de probă

Dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrisuri, martori, prezumții, mărturisirea uneia dintre părți, făcută din proprie inițiativă sau obținută la interogatoriu, prin expertiză, prin mijloacele materiale de probă, prin cercetarea la fața locului sau prin orice alte mijloace prevăzute de lege”.

precum și de art. 73 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care prevede :

“Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatarul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei revine contestatarului.

Se reține totodată, că sarcina probei nu implică un drept al contestatarului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Prin urmare, în baza celor reținute și având în vedere că societatea deși contestă TVA stabilită suplimentar, nu aduce motivații bazate pe documente justificative și argumente privind starea de fapt și de drept

(documentele depuse in sprijinul sustinerilor sale neproband afirmatiile facute), prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală și din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată de acestea, organul de soluționare a contestației neputându-se substitui contestatarului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat Decizia de impunere nr. F-MC X/2016, cu privire la suma contestată, conform prevederilor pct. 2.5 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căroră „Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”, **se va respinge ca neintemeiata contestația formulată de SC XXX SRL pentru suma de X lei reprezentând TVA stabilită suplimentar.**

În privința accesoriilor contestate, în suma de X lei, având în vedere că nu se formulează argumente privind erori în modul de calcul al acestora, și prin aplicarea principiului accesoriul urmează principalului, se va respinge contestația **pentru suma de X lei reprezentând accesorii aferente TVA suplimentară.**

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul actelor normative invocate și în baza prevederilor art. 279 alin.(1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, coroborat cu pct. 11.1 lit. a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se:

D E C I D E

Respingerea contestației formulate de SC XXX SRL împotriva Deciziei de impunere nr. F-MC X/2016 emisă de D.G.A.M.C.-A.I.F. în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-MC X/2016 pentru suma totală de de X lei reprezentând:

- X lei TVA colectată stabilită suplimentar,
- X lei accesorii aferente TVA suplimentară, din care:
 - X lei dobânzi,
 - X lei penalități de întârziere.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul București sau Tribunalul Ialomița, în termen de 6 luni de la data comunicării.

Director General